

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 15—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΤΙ ΚΟΙΝΟΝ ΜΕΤΑΞΥΗΜΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΩΝ :

Μολονότι κατ' ἀρχήν μ' ἐπιτρέποντες εἰς ἑαυτοὺς οὐδένα ἀκκισμὸν ἢ τρυφερότητ' μετὰ τοῦ δημοσίου, μεθ' οὗ τιθέμεθα ἐπὶ ἑσού πάντοτε ἰδὸς—ἐδῶ ἡμεῖς, ἐκεῖ αὐτὸ—σήμερον ποιοῦμεν ἐξαιρέσειν ἰχλ' τῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ τοῦ τρόπου δι' οὗ πραγματοποιοῦμεν αὐτήν. Διότι ὑπάρχουσι καὶ πνεύματα περίεργα, τὰ ὅσα διστάζουσι νὰ δεχθῶσι τοὺς ἀνθρώπους ὡς ἀνθρώπους, ἴλουσι μετ' ἀναιδεΐας ἑταίρας νὰ μάθωσι καὶ τὴν ποιότητα των. Τί εἶναι, διατί εἶναι καὶ πῶς εἶναι. Διότι ἡ ἔξις ἐδιοῦργησεν ἐνταῦθα πλίστιν ὅτι ὁ τύπος ὅλος πρέπει νὰ εἶναι φοσιωμένος εἰς ἕν τῶν δύο ἐπιχρατούντων κομμάτων, εἴτ' ὁ κατέχον τὴν ἐξουσίαν ἢ εἰς τὸ μέλλον νὰ καταλάβῃ αὐτήν. Ἡ τοιαύτη ἔξις ἀναγκάζει τοὺς περιέργους αὐτοὺς εἰς ἀπαιτῶσι τὸ αὐτὸ δόγμα πίστεως καὶ παρ' ἐκείνων ἀμνηστικῶς εἰς δεκατετραετῆ δημοσιογραφικὸν βίον ἔδωσα τρανά μαρτύρια οὐχὶ πλέον χαρακτηριστῆρος, ἀλλὰ κράσεως ἰεζαρτησιας.

Ἐννοοῦμεν τὴν πολιτὴν τῶν κομμάτων* στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς συνεργασίας καὶ ἐπὶ τῆς ἀντιθέσεως τῶν ἰδεῶν* ἡ μία δύναμις ἑτικῆ, ἡ ἄλλη δύναμις ἀρνητικῆ, ἀλλ' ἀμφότεραι ἀναγκαῖαι εἰς τὴν εὐδωσίαν ἔργων. Ὅσον ἡ κοινωνικότης εἶναι παρῶν προόδου, τόσον ἡ ἀντικοινωνικότης εἶναι ἄλλος παρῶν προόδου. Βεβαίως τὸ ἰδεῶδες τῆς ἀνθρωπίνου τελειότητος δὲν ἐγκρατεῖται ἐν τῇ πάλῃ, ἀλλ' ἐν τῇ ἀρμονίᾳ* ἔωσ' φθάσωμεν ὅμως εἰς τὸ ἰδεῶδες αὐτὸ, ἢ πρὸ αὐτοῦ ὁδὸ ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι ἡ πάλη* καὶ εἶναι ζήτημα ἀκόμη ἀπὸ πάλη ἐκλείψῃ ποτε ἐκ τοῦ κόσμου* τὸ αἰσθημα ζῆτε μετὰ πόνου τὴν ἐκλείψῃ της* ὁ λόγος βλέπει ἐν αὐτῇ* ὁ μακροβιότερον ἐπὶ τοῦ κόσμου πρᾶγμα. Τὸ μακροβιότερον καὶ τὸ πανταχοῦ παρόν. Μεταξὺ μητρὸς καὶ τέκνου ἀκόμη ὑπάρχει πάλη* μεταξὺ ἐραστῶν ἀκόμη ὑπάρχει πλῆ* μεταξὺ θεῶν ἀκόμη ὑπάρχει πάλη.

Ἐν τῇ πολιτικῇ περὶ ἠδύνατο νὰ ἐκλείψῃ ἡ πάλη, ἀφοῦ περιλαμβάνει ἐν τῷ ὅλῳ της ὅλα τὰ συμφέροντα, ὅλα τὰ αἰσθηματα, ὅλας ἄς ἰδέας καὶ ὅλα τὰ πάθη. Καὶ τί

συμφέροντα, τί αἰσθηματα, τί ἰδέαι, τί πάθη! Ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης διατελοῦσα εἰς πόλεμον.

Καὶ ἂν ἰδεῶδες τι ὄν ὑπῆρχε, τὸ ὅποιον νὰ ἐγεννήθη ἐξ ἀρμονίας, τὸ ὅπο ὄν νὰ ἔχη εἰς τὰς φλέβας του ῥέυσαν μελωδίαν, πάλιν δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀποφύγῃ τὴν πάλην, ἥτις ἐν τούτοις εἰς τὰς μουσικὰς νότας δὲν εἰσχωρεῖ.

Ἄμα παραδεχθῆς τὴν πάλην, ἀμέσως χρωματίζεσαι. Ἀσπάζεσαι αὐτὰς ἢ ἐκείνας τὰς ἰδέας, ὅταν εἶσαι ἀνθρώπος τῶν ἰδεῶν, ὅταν δὲν εἶσαι αὐτόματον, ὅταν ἔχῃς ἠθικὴν ὑπαρξίν ἰδικήν σου, ὅταν αἰσθάνῃσαι τὸ ἐγὼ σου αὐτοτελές, αὐτοσυμπλήρωτον, ὅταν δὲν προσδοκᾷς τὰς εὐχαριστίας σου ἐκ κόσμου βλακειᾶς ἢ ἐκ κόσμου μικρῶν ἠδονῶν, γεννωμένον εἰς μίαν λευκὴν νύκτα καὶ γεννωσῶν μαύρας ἡμέρας ἢ νύκτας, ὅταν ἀφορᾷς πρὸς τὴν μεγάλῃν ἀνωθυμίαν τῶν ἀνθρώπων, ὅταν εἶσαι πεπεισμένος περὶ τοῦ κατ' ἄτομον τοῦλάχιστον ἀσκόπου τῆς ὀργανικῆς ζωῆς τοῦ πλανήτου μας, ὅταν μισῆς μεγαλοφρόνως, ὅταν περιφρονῆς ὑπερηφάνως, ὅταν βδελύττησαι ἐγκαρδίως. Μόνον ὑπὸ τοὺς ὄρους τούτους, ἀπαιτητικούς, ἐπιβλητικούς, γίνεται λόγος περὶ ἰδεῶν* ὑπὸ ἄλλους ὅμως ὄρους, καὶ κατὰ κεραίαν ἀκόμη διαφέροντας ἐκείνων, εὐρεῖται ἀνοίγονται αἱ ὑπόνομοι τῶν συμφερόντων, ὑπόνομοι κολοσσαῖαι, ἐν αἷς κτίζονται πόλεις καὶ οἰκοδομοῦνται κοινωνίαι, ὑφ' ἃς εἰσδύει ὁ ἀνθρώπος τῶν συμφερόντων καὶ ἀνταλλάσσει τὴν εἰσπνοὴν ὅλης ἐκείνης τῆς ἀτμοσφαιρας ἀντὶ περισσοῦ χρήματος, ἐπιτρέποντός σοι τὰς ματαιωτέρας τῶν ἀπολαύσεων, ἀντὶ ἐνὸς τίτλου, ὅστις ἀφαιρεῖ ἀξίαν προσωπικὴν, ἀντὶ ἐνὸς παρασήμου καθιστῶντος ὅλον τὸν ἀνθρώπον ῥάκος ταινίας, ἀντὶ προικὸς δι' ἧς ἀνταλλάσσεις ἐν κατώτερόν σου ὄν καὶ σωματικῶς καὶ ἠθικῶς ἢ δι' ἧς προσκτάσαι τὸ ὑποῦργημα τοῦ λειτουργοῦ φίλων ἐχθρῶν ἢ ξένων, ἐλευθέρως κοινωνούντων ἐκείνης ἢ ἐνόμιζες ἀποκλειστικὴν σου ἀγάπην, ἀντὶ ἐπαίνων ἐν ταῖς ἑφημερίσιν ἰσοδυναμούντων πρὸς ἀφροσιν ὀβολοῦ εἰς δίσκον ἐπαίτου, ἀντὶ παρουσιάσεως καὶ ἐπιδείξεως ὡς ἑταίρας ἢ ὡς Γανυμήδους εἰς χοροὺς καὶ ἐσπερίδας, ἀντὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ ληστεύειν πτωχὸν λαόν, τῆς ἐγκαταλείψεως παντὸς αἰσθήματος γενναίου ὑπὲρ πατρίδος ἢ δικαιοσύνης, ἀντὶ τῆς θυσίας πάσης ἐλευθερίας τοῦ ὀμιλεῖν

ρίας, ὁ μαθητὴς τοῦ Βαλζάκ καὶ τοῦ Κλώδ Βερνάρ, ὁ εἰσηγητὴς τῶν δαρβινικῶν ἀποτελεσμάτων εἰς τὸ μυθιστόρημα, ὁ καθαριστὴς Ζολᾶ, νὰ ἐπανεέλθῃ ἐκεῖ ὅθεν ἤρχισεν τὸ στάδιόν του μυρίζων ἀκόμη βιβλιοπωλείου ὑπάλληλον;

Ἀκριβῶς, ὅ,τι ἄλλοι θὰ ἀπέφευγον φοβούμενοι ἢ θὰ διέπραττον διστάζοντες, ὁ Ζολᾶ ἐτόλμησε καυχώμενος. Ἡ οὐσία τῆς κράσεως τοῦ Ζολᾶ ἀκριβῶς ἐγκείται ἐν τῇ δυνάμει τοῦ ἀναλαμβάνειν καὶ διεξάγειν ἐκπλήξεις μετὰ τῆς αὐτῆς φυσικότητος καὶ ἀταραξίας μεθ' ἧς ἡμεῖς λέγομεν: Χαίρετε ἢ Καλημέρα σας. Ἡρκεῖ δι' αὐτὸν νὰ ἔλθῃ εἰς ῥῆξιν μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Βολταίρου ὅπου ἐξηκολούθει νὰ γράφῃ ἄρθρα κριτικῆς, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, καὶ ἄρθρα δι' ὧν ἐκτύπα δυνατὰ τὰς δημοκρατικὰς μετριότητας, ὡς τὰς ὀνομάζει, καὶ ἢ ἀπὸ τοῦ σκεπτικοῦ Βολταίρου εἰς τὸν θεοβλαδῆ Φιγαρῶ μετὰβασίς του δὲν ἦτο εἰμὴ εἰς ἀπλοῦς περιπάτους ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο βουλευδάρτον.

Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὴν μετὰβασιν αὐτὴν ὄχι ἐπενδύτην ἢ ὑποκάμισον, ἀλλ' οὔτε τὰ χειρόκτια ἢ τὴν κάνναν του ἐδέχθη φιλοφρόνως εἰς τὸν οἶκόν του τὴν ἐπανάστασιν, διεξαγομένην ὄχι ὑπὸ μαλακοῦ τινος Ῥοσεφόρ, ἀλλ' ὑπὸ Ἡρακλέους ἔχοντος κάλαμον ῥόπαλον.

* *

Ὁ Ζολᾶ γράφει ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος κύριον ἄρθρον εἰς τὸ Φιγαρῶ μέχρι τοῦδε ἐγράψεν τέσσαρα, τὸ ἐν δυνατώτερον, τολμηρότερον τοῦ ἄλλου. Τὸ πρῶτόν του ἐστράφη κατὰ τοῦ ῥιζοσπαστικοῦ βουλευτοῦ Ῥάνκ' ἂν καὶ προσωπικὸν καὶ ἔμπαθες, ὁ σκοπὸς του ἦτο γενικώτερος, ἢ μία πρὸς μίαν ἀποκάλυψιν τῶν συγχρόνων δημοκρατικῶν οὐδαμινοτήτων. Τὸ δευτέρον του ἐπιγραφόμενον: *Δι τριακταεξ Δημοκρατία* ἐδικαιολογεῖ ἑαυτὸν διστάζοντα εἰς ποίαν δημοκρατίαν νὰ καταταχθῆ, τὴν τοῦ Γαμβέττα ἢ τοῦ Γρεβῦ, τοῦ Ῥοσεφόρ ἢ τοῦ Κλεμανσῶ, τοῦ Πυᾶ ἢ τοῦ Μπλάν' ὡκτερε δὲ τὴν διαίρεσιν τῆς Δημοκρατίας εἰς τόσας ὑποδιαίρεσεις ἀλληλομαχομένας, ἀλληλαναίρουσας ἑαυτάς. Τὸ τρίτον ἀφιερῶτο εἰς τὸ *Κόμμα τῆς Ἀγαρακτῆσεως*, εἰς ὃ περιελάμβανε ὅλην σχεδὸν τὴν Γαλλίαν, πλὴν ἐνὸς ἑκατομμυρίου ἀρχαλιπάρων, οἵτινες ἐναλλάξ εἴτε ὡς αὐτοκρατορικοὶ, εἴτε ὡς βασιλικοὶ, εἴτε ὡς δημοκρατικοὶ ἐμεταλλεύονται τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ σκοποῖς ἰδίοις, ταρασσόντες περιοδικῶς τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν εἰρήνην ὅλης τῆς Γαλλίας. Τὸ δὲ τελευταῖον ἦτο τὸ ἀριστούργημά του, ἄσμα ἐν πεζῷ, ἢ *μελάνη καὶ τὸ αἷμα* τιτλοφορούμενον. Ἦτο ἀπάντησις πρὸς τὸν μονομάχον Κασσανιὰκ, περιφρονητικῶς γράψαντα περὶ Ζολᾶ, ὡς μὴ ξιφομάχου καὶ μὴ ἀνήκοντος εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐνεργείας. Οὐδέποτε ἀνέγνωμεν τόσῳ σφοδρὸν, τόσῳ πρωτότυπον, τόσῳ ζωντανὸν φιλιππικὸν ἐναντίον τῆς συμμορίας τῶν λεγομένων πολιτευομένων, ἀνθρώπων τοῦ ξίφους ἢ τῶν ὑπουργείων, φυλῆς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἰδιοτελοῦς, διεφθαρμένης, ἀναγούσης εἰς ἐπάγγελμα κερδοσκοπικὸν τὴν διακυβέρνησιν τῶν λαῶν, ὡς ἄλλοι ἀνάγουν εἰς ὁμοίας φύσεως ἐπάγγελμα τὴν παροχὴν ἡδονῶν εἰς τὸν πλησίον, γινόμενοι μεσῶται σαρκικῶν ἀπολαύσεων.

* *

Ἄλλ' ἢ *Μελάνη καὶ τὸ αἷμα* *) τοῦ κ. Ζολᾶ δὲν εἶναι μό-

*) Οἱ θέλοντες νὰ τρυφήσωσι εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἄς ἀναγνώσωσι σήμερον τὸ καλὸν «Φρόνημα τοῦ Λαοῦ».

νον ἀριστούργημα δημοσιογραφικῆς δυνάμεως, εἶναι συγκέντρωσις ἐντὸς τριῶν στηλῶν τοῦ Φιγαρῶ ὀλοκλήρου φιλοσοφίας, ἥτις δυνατὸν κατ' οὐσίαν νὰ μὴ εἶναι νέα, ἀλλ' εἶναι τόσῳ ζωντανὴ ὡς ἀρτιγέννητος κατ' ἐπίφασιν καὶ συνεφέπτεται τόσῳ δυνατὰ ὡς ξίφος μονομάχου τῆς πολιτείας, ὥστε διαρρέει πανταχόθεν ὡς εὐρεῖα πρωτότυπος σύνθεσις περὶ τῆς δυνάμεως τῆς ἰδέας ἐπὶ τῶν πολιτευμάτων καὶ τῶν κοινωνιῶν καὶ τῆς οὐδαμινοτήτος τοῦ ξίφους καὶ τῆς δικολαβικῆς τῶν πολιτευομένων. Καὶ ἀπὸ τῆς σφαιρᾶς λίαν θετικῆς φιλοσοφίας αἰωρούμενον ἀνάγεται εἰς ὕψος λυρισμοῦ, καὶ ἐκεῖ ἐξαταμίζεται ὡς ἐν ἐκρηξίει πυροτεχνήματος εἰς τὴν *Ἀποθέωσιν τῆς μελάνης*.

* *

Ἐὰν ἐξακολουθήσῃ τοιοῦτους δημοσιογραφικοὺς θριάμβους νὰ καταγῇ ὁ κ. Ζολᾶ, οὐδόλως νομιζομεν παράδοξον εἶναι ὁ μυθιστοριογράφος Ζολᾶ πάθῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἐκλείψει πρὸ τοῦ δημοσιογράφου Ζολᾶ. Ἐν γένει χαίρομεν ὅτι ἐξ ἀρχῆς δὲν ἐσφάλομεν ἀνακαλύψαντες ἐν αὐτῷ ἕκτακτον πνευματικὴν δυνάμιν, ἥτις εἰσέτι δὲν ἀφίκετο εἰς τὸ ἀπόγειον σημείον τῆς γονιμότητος αὐτῆς.

Ἄς κρίνωσι δὲ οἱ ἐνασμενιζόμενοι εἰς παραλληλισμοὺς εἰάν ἔχωμεν δίκαιον περιφρονοῦντες πάντοτε τοὺς παρὰ τῆς ἐπιπολαίῳ κοινῇ γνώμῃ καθεστηκότας ὡς μεγάλους κριτικούς τῆς ἐκπνεύσεως γενεᾶς, λαβόντας ἅμα τῇ καὶ παρ' ἡμῶν διακωδωνίσει τοῦ νέου τῆς Γαλλίας φιλολογικοῦ ἀστέρου ἀσβόλην ἐκ τοῦ κήπου τῶν ἵνα τὴν σφενδονίσωσι κατ' αὐτοῦ.

Ὁ ἀστὴρ κατέλαβε τὴν λαμπρὰν του θέσιν ἐν τῷ παρισινῷ στερεώματι, αὐτοὶ δὲ ἄς σαλακωνεύωνται ὡς πυγολαμπίδες εἰς τὰ τενάγη τοῦ Ἰλισσοῦ.

Καλεδάν.

ΤΡΙΩΝ ΟΔΩΝ ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΑΙΦΑΡΤ

τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ, Βουλῆς καὶ Πετρακῆ, παραπλεύρως τοῦ καταστήματος τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Μινερέτ βαε.

ΣΩΣΤΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ,

διότι δὲν σὰς λείπει τίποτε ἐκεῖ μέσα, ἀρκεῖ νὰ μὴ σὰς λείπῃ ὁ παρᾶς.

ΚΑΙ ΕἶΝΑΙ ΟΛΑ ΤΕΛΕΙΑ.

ΒΑΦΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

Συνιστῶμεν εἰς τὸ κοινὸν ΝΕΩΤΑΤΟΝ ΕἶΔΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ ΒΑΦΗΣ πωλουμένης παρὰ τῷ Τοπογραφεῖῳ τῆς «Ἀθηναϊδος», (ὁδὸς Βουλῆς, ἀριθ. 29). Τὴν χρῆσιν αὐτῆς μακρὰ περὶ αὐτῆς λίαν ἀφελίμον καὶ συμφέρουσαν, διότι ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ τὰ ὑποδήματα μελανοῦνται λαμπρὰ ἀποστίδοντα δι' ἀπλῆς προστριβῆς ἐπ' αὐτῶν μικρᾶς ψήμας, ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ δοχείου ἔμπεπαρμένης.

Καθαρισμὸς καὶ ἀποστίδωσις στρατιωτικῶν λωρίδων. Τῶν λωρίδων τῶν ἀμαξῶν ἐν γένει, καὶ οἰουδήποτε μελανοῦ δέρματος, μὴ ἐπικολλημένῃ τῆς βραβῆς ἐπὶ τῶν προστριβομένων παντῶς εἴδους ὑφασμάτων.

Τιμὴ ἐκάστου δοχείου ΛΕΠΤΑ 70 λιανικῶς. Χονδρικῶς δὲ μετὰ μεγάλῃς ἐκπτώσεως.